

ÎNCHEIERE

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vrabie Constantin

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vrabie Iulia împotriva lui Vrabie Constantin privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere și partajarea averii, proprietate comună în devălmășie

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017 prin care s-a respins apelul declarat de Vrabie Constantin și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Căușeni din 08 decembrie 2016 și încheierea Judecătoriei Căușeni din 08 decembrie 2016

c o n s t a t ă :

La 13 august 2014 Vrabie Iulia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Vrabie Constantin, solicitând desfacerea căsătoriei cu Vrabie Constantin, aprecierea copiilor la educația și domiciliul ei, încasarea pensiei de întreținere în mărime de 1/2 din salariu și/sau alte venituri realizate de pârât și partajarea averii comune în natură în cote părți egale, conform variantei propuse de specialistul OCT Căușeni.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la 15 august 2004 a încheiat căsătoria cu pârâtul Vrabie Constantin, care a fost înregistrată de Primăria s. Tocuz, Căușeni sub nr. 20. În familie s-au născut XXXX, a.n. XXXX, XXXXX, a.n. XXXXXX și XXXXX, a.n. XXXXXX.

Viața în comun cu pârâtul a eșuat. Neînțelegerile în familie au apărut din cauza indiferenței pârâtului față de familie, agresiunea fizică, fapt ce a determinat-o să se separe cu traiul de acesta.

Notează reclamanta că în perioada căsătoriei au procurat un bun imobil situat în s. XXXXXXXXXXX, nr. cadastral XXXXXX, care este un bun comun devălmaș și pretinde la partajarea acestuia în natură în părți egale. De când au întrerupt relațiile conjugale de casă se folosește doar pârâtul, iar dânsa cu copiii închiriază alt spațiu locativ.

Menționează că de când s-au separat, pârâtul nu se interesează de copii și nu le acordă întreținere. Dânsa lucrează în Italia și la cererea ei Primăria XXXX a instituit tutelă asupra copiilor, care a fost pusă în sarcina fiicei ei majore.

Concretizează reclamanta că lunar transferă câte 400-500 euro pentru achitarea chiriei și întreținerea copiilor.

Prin hotărârea Judecătorei Căușeni din 08 decembrie 2016 s-a desfășurat căsătoria încheiată între Vrabie Iulia și Vrabie Constantin înregistrată la 15 august 2004 de Primăria s. Tocuz, r-nul Căușeni și trecută în registrul actelor de stare civilă la nr. 20.

La eliberarea certificatelor de divorț s-a încasat de la Vrabie Constantin și Vrabie Iulia taxa de stat în mărime de câte 500 % din unitatea convențională de la fiecare.

Copii minorii XXXXX, a.n. XXXX, XXXX, a.n. XXXX, XXXX, a.n. XXXXX, au trecut la educația și domiciliul mamei - Vrabie Iulia.

S-a hotărât încasarea din contul lui Vrabie Constantin în beneficiul reclamantei Vrabie Iulia, pensie pentru întreținerea copiilor minori, XXXXX, a.n. XXXX, XXXX, a.n. XXXX, XXXX, a.n. XXXXX, în mărime de 34 din salariu și/sau alte venituri ale debitorului, începând cu 13 august 2014 și până la atingerea majoratului.

S-a încasat din contul lui Vrabie Constantin în beneficiul statului taxa de stat din pretenția privind încasarea pensiei de întreținere în sumă de 150 lei.

S-a declarat caducitatea, din momentul devenirii definitive și executorii prezentei hotărâri, încheierii din 13 octombrie 2016 și Titlului executoriu nr.2-755 din 13 octombrie 2014 privind încasarea pensiei de întreținere de la Vrabie Constantin în beneficiul Iuliei Vrabie pentru copiii minori XXXXX, a.n. XXXX, XXXX, a.n. XXXX, XXXX, a.n. XXXXX.

S-a atribuit bunului imobil, situat în s.XZXXXXXX, nr. cadastralXXXXXXX, constituit din casă de locuit cu suprafața de 110.6 mp., șură cu suprafața de 136,9 mp., șura cu suprafața de 19,5 m.p., beci și alte accesorii, amplasate pe terenul cu S de 0,1318 ha, cu valoarea totală de 68 956 lei, regimul de proprietate comună în devălmășie a soților și s-a partajat între părți după cum urmează:

- reclamantei Iulia Vrabie, Partea I conform Raportului de constatare a specialistului nr. 1 din 04.11.2014, formată din: încăperea locativă de 16,8, m.p., încăperea locativă de 12,9 m.p., condor de 9,7 m.p., cu suprafața totală de 39,4 m.p., cu valoarea de 18510 lei; S construcție accesorie cu lit. „4” cu suprafața totală de 136,9 m.p., S din construcția accesorie cu lit. „5” cu suprafața totală de 19,3 m.p., S din terenul cu suprafața totală de 0,1318 ha nr. cadastral XXXXXX.

- pârâtului Vrabie Constantin, Partea II conform Raportului de constatare a specialistului nr. 1 din 04.11.2014, formată din : încăperea locativă de 12,2 m.p., baie cu suprafața de 5,5 m.p., bucătăria de 12,2 m.p., coridor de 4,0 m.p., cu suprafața totală de 38,4 m.p., cu valoarea de 16660 lei; S construcție accesorie cu lit. „4” cu suprafața totală de 136,9 m , S din construcția accesorie cu lit.”5” cu suprafața totală de 19,3 m.p., S din terenul cu suprafața totală de 0,1318 ha nr. cadastral XXXXXX.

S-a încasat din contul Iuliei Vrabie în beneficiul lui Vrabie Constantin diferența de preț dintre cotele atribuite în sumă de 1660,00 lei.

S-a încasat din contul lui Vrabie Constantin în beneficiul statului taxa de stat, calculată din valoarea bunului imobil atribuit în sumă de 1926,00 lei.

Pentru separarea reală a încăperilor repartizate: s-a obligat Vrabie Constantin să închidă ușa dintre camerele nr. 1 și nr. 3 și să ridice un perete de separare a camerei nr. 1, astfel ca 9,7 m.p. să revină Părții I (reclamantei Vrabie Iulia) și 4,0 m2 Pării II (lui Vrabie Constantin); s-a obligat Vrabie Iulia să deschidă ușă între camerele nr. 2 și nr. 3.

Prin încheierea Judecătorei Căușeni din 08 decembrie 2016 s-a dispus completarea dispozitivul hotărârii din 08 decembrie 2016 cu alineatul 6 și 12 și anume s-a declarat caducitatea, din momentul devenirii definitive și executorii prezentei hotărâri, încheierii din 13 octombrie 2016 și Titlului executoriu din 13 octombrie 2014 privind încasarea pensiei de întreținere de la Vrabie Constantin în beneficiul Iuliei Vrabie pentru copiii XXXXX, a.n. XXXX, XXXX, a.n. XXXX, XXXX, a.n. XXXXX.

Pentru separarea reală a încăperilor repartizate s-a obligat Vrabie Constantin să închidă ușa dintre camerele nr. 1 și nr. 3 și să ridice un perete de separare a camerei nr. 1, astfel ca 9,7 m.p. să revină Părții I (reclamantei Vrabie Iulia) și 4,0 m.p. Pării II (lui Vrabie Constantin).

S-a obligat Vrabie Iulia să deschidă ușă între camerele nr. 2 și nr. 3”.

În rest dispozitivul hotărârii din 08 decembrie 2016 s-a menținut fără modificări.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 02 mai 2017 Vrabie Constantin a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea acestuia, casarea deciziei recurate cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de către Vrabie Iulia să fie respinsă.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 09 martie 2017 a fost expediată recurentului la 24 martie 2017. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la data de 02 mai 2017 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 21 iulie 2017, Vrabie Iulia a prezentat referință, prin care solicită declararea ca fiind inadmisibil a recursului înaintat de Vrabie Constantin.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, susține că instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial argumentele invocate de către Vrabie Constantin și materialul probator anexat la materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Vrabie Constantin urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vrabie Constantin, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea *Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova*, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Asito vs Republica Moldova*, 10 iulie 2001, *Meyer vs Germania*, 22 martie 2016), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vrabie Constantin, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Vrabie Constantin se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea